

Богдановић Пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА
Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 16 ОКТОБРА 1943

БРОЈ 99 — ГОД. VII

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НА УЗБРДИЦИ

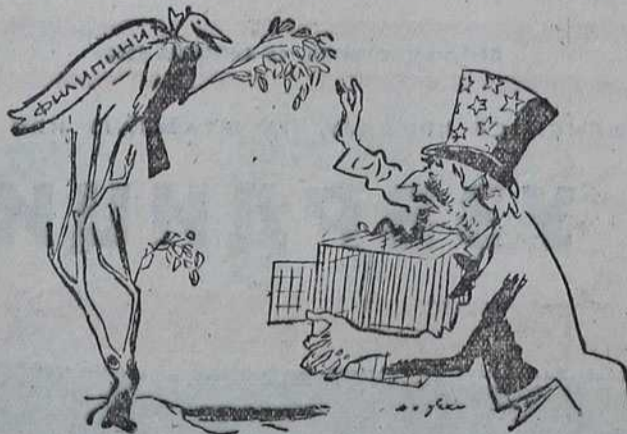

СТАЉИН: — Сад морате да свирате како ја играм

Демократе хвата грч - удари им Стаљин врч

Већ годину дана Рузвелт псује, хуче
Стаљина би хтео тамо да довуче
Писао му писма, љубазно га звао
Смешкао се стално и лимун му слао
А Черчил је опет у истој циљу
По Европе дао њему на роштиљу
Наравно да Стаљин мора сам да узме
Обећане земље силом да заузме
А да то оствари, још «ситница» фали
Треба прво цина на земљу да свали
А да то не може, већ је свима јасно
И поход на Дњепар дошао је касно
Зато Стаљин жели да утиша врење
Па Рузвелта зове он на поклоњење
Али Рузвелт храмље, не може да шета
Па му шаље Хала, чичу од сто лета
А и Черчил не сме да иде на мину
Па му шаље Идна, ову птицу фини
Што европске ствари стално запетљава
А стално налициан, па у фраку спава
У Москву ће доћи велики и мали
На договор братски — ко коме подвали.

Америка обећава Филипинима
самосталност после поновног о-
свајања.

— Оди унутра, пустићу те напоље.

Италијом дува неки чудан ветар
Па ортаци иду све по сантиметар
Веле да им смета неко време бурно
Зато ни да макну од реке Волтурно
Офанзива њина никад није лака
Напредују брже од свакога рака
Да до Рима дођу треба им још доста
Неће Тибар видет пре ускршњег поста
И то само тако ако Немци хоће
Јер им офанзива шапће и клокоће
Али зато Србе тентају и уче
Да што пре пропадну и да се ожуче
Увек траже друге да подметну леђа
Јер топовска паљба fine уши вређа
Једино им прија женска игра фота
Ил звецкање злата, шуштање банкнота
То им је оружје, ратују са тиме
Док будале нађу да живот теслиме
Ал у Шумадији нема више хлеба
Не тражимо савет, мира нама треба
Србин неће више за другог да гине.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ПРИЈАТЕЉСКИ РЕЗУЛТАТИ

Лондон, окотбра. — Да би се реванширали за обећани други фронт, бољшевици су помогли Енглеску да произведе што више угља. Тако је последњи месец произведено најмање угља у току целе године. Кад је пријатељство искрено, резултати се не могу сакрити.

ГЕНЕРАЛ ВЕЗУВ

Палермо, октобра. — Пре две хиљаде година Везув је уништио Помпеју, а сада је генерал Клерк поново уништио Помпеју бомбама из ваздуха. Због овог „херојског дела“ на „војнички објект“, генерал Клерк је добио назив „генерал Везув“.

Кад нема девојке...

Вашингтон, октобра. — На повратку пет америчких сенатора са „разних ратишта“ дочекала их је група америчких новинара и салетела их питањем како ће се искамчити победа?

— Хм, одговорио је један стари чича — сенатор, знате, победа је женског рода и врло је тешко с њом. Не можеш је ухватити ни за уши ни за реп. Таман мислиш да си је ухватио за косу, а она нестане. Ми смо кренули на пут пред Бадолев пуч и мислили смо да повежемо победу са талијанском индустријом, али нам се посао замакао. Једино што смо покупо-

ЛЕП УСПЕХ

Лондон, октобра. — Британски министар унутрашњих послова Морисон одржао је говор у којем је похвалио резултате америчке инвазије у Енглеској. Највећи успех су постигли казнени заводи, где су питомци порасли, последњих година, од 10.300 на 12.400. Овај завидан успех приписује се америчком мешању у енглеске прилике.

ТАЛЕНТОВАНИ ЗА ПОЗАДИНУ

Лондон, октобра. — После говора великог рабина британске осме армије, запитали су га неки дописници неутралних листова зашто палестински јевреји не учествују и у борбама?

Велики рабин, непријатно дирнут оваквим дрским питањем, објаснио је кратко:

— Јевреји би се борили и с оружјем, али нису вични и не стоји им то добро. Они су више талентовани за позадину, у комори и разним лиферацијама, јер ту може да падне пара. А славу препуштају другима. По томе се најбоље види да ми не спречавамо друге да ступе у прве редове.

вали неке руднике у Северној Африци. Профит баш неће бити велики, али кад нема девојке добра је и баба.

ТАКСА НА ОСЛОБОЂЕЊЕ

Алжир, октобра. — У Алжиру су разрезани нови порези од 38 од сто прихода. Овај порез назван је „ослободилачки“. Пореска управа гарантовала је да порез неће никако прећи 100 од сто.

После ове радосне изјаве, настало је народно весеље.

Код Стаљина бич и узда
Хоће да их све обузда
Да покупи шњур
Сад ортанпук тужио стење
Ал' иду на поклоњење
У Москви је жур.
Цео план се сад уроља
Због Виктора и Бадоља
Залуд био труд
Сад се нова песма ори
Неће нико да се бори
Споразум на — дуд!

Лондон Србе за нос вуко
Ал' се сада већ обруко
Пао на талон
У Србији сад зна свако
Отуд лажу подједнако
Пепић, Харисон.

ЏОН БУЛ: — На здравље ти Европа, само пази да не поломиш зубе!

Преглед СТРАШНЕ Америке

НИЈЕ НИКАКВО ЧУДО

»Дејли Хералд« критикује оштро америчко-британску војну управу као чисто плутократску установу.

Није никакво чудо, када на челу ортака стоји једна лондонска банка.

УТЕХА

О судбини 1847 индских официра и 71.693 вјоника не може војно одељење британско-индијске владе никакве податке дати, јер су нестали без трага.

Вавел може ипак да се утеши,

јер ће сазнати где су ове трупе онда, када Бозеова армија умаршира у Индију.

АМЕРИЧКА «СЛУЖБА БОЖИЈА»

У Ричмонду (С.А.Д.) говорио је на »утакмици проповедника« неки секташки свештеник 48 сати без престанка. Тада је изгубио свест и однет у бесвесном стању у болницу.

Само је питање ко га је однео пошто су његови слушаоци морали давно пре њега пасти у несвест.

Канађани и Енглези

Раније се говорило о Канађанима, да је за њих част, када се могу борити у енглеској армији. Сада је Монтгомери променио овај однос и дословно рекао, да је права част за осму армију, што се у њој боре Канађанин,

јер без њих Сицилија не би никад била у енглеским рукама.

Прво је била част за Канађане, а сада за Енглезе, што им Канађани ваде кестење из ватре.

СЛОБОДА И ФРАЗЕ

Енглески часопис »Статистик« пише дословно: »Званично се боримо у овом рату за слободу, али у ствари су то само фразе«.

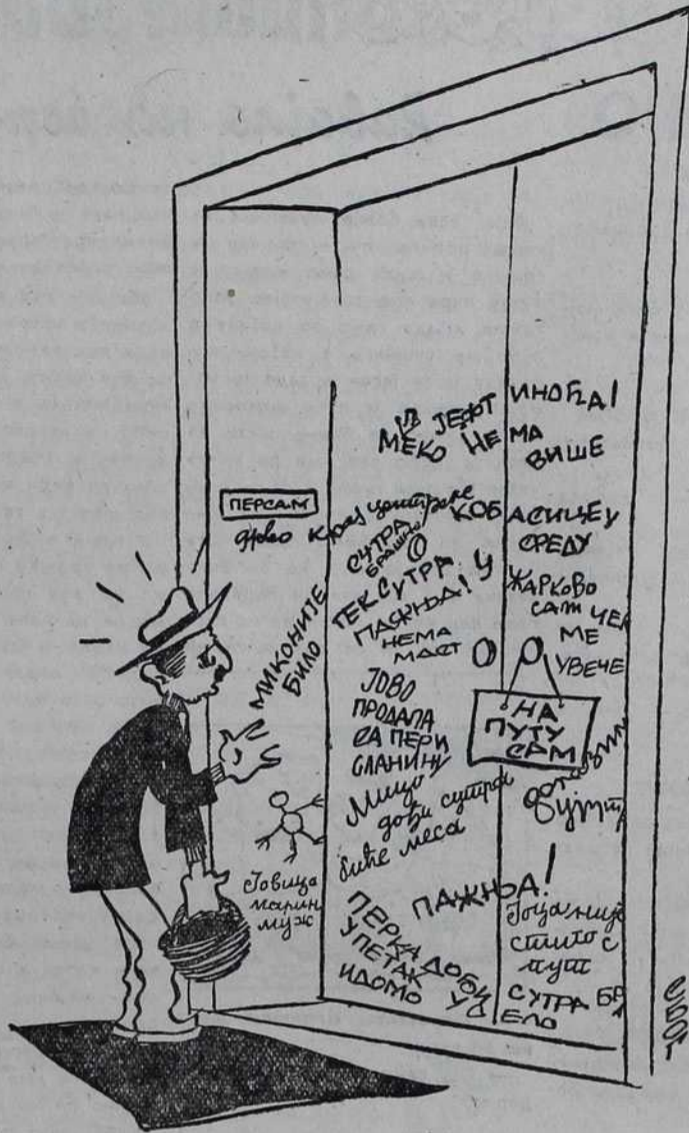
Карте се не могу увек држати скривене, већ се мора изићи с фарбом на средину, као што то овом приликом и »Статистик« ради. Само што то зна давно већ и цео свет, сем неких романтичара и слепаца.

ПРЕД УТАКМИЦУ

КАИРО, октобра. — После доласка Пурићеве екипе наишла је и екипа са Истока са Димитровом на челу. Док Пурић тражи да се игра на неутралном тлу, Димитров је тражио да се утакмица одигра у Москви, а у Каиру само предигра.

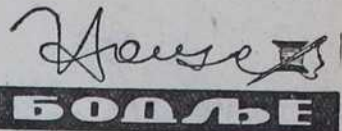
У египатским круговима предвиђају јаку навалу екипе са Истока.

Слика наших дана

Врата једне црноберзијанке

БОДЉИКАВО ПРАСЕ

ВАЦИ

На пијаци где све вене
Где се свако мером вара
Ту образи не првене
Кад сумњива падне пара
Ту се једни само деру
Други пљеском руке перу

ВОДОВОДУ

Летос варош оста с'мало воде
Вапај жедних у небеса оде
И реч лепа врло мало вреди
Неће народ ни воду да штеди
Ту заплака чак и сила виша
Па је жедне напојила киша

ДОН ЖУАНУ

Децу волиш али само туђу
Зато си се оженио, кажу
Не умаче Божјем правосуђу
Па да чуваш дању ноћу стражу
Узалуд се код доктора муваш
Кад код куће туђу децу чуваш.

СПЕКУЛАНТИМА

Да л' их инат или брана
Ометаше триста дана
Да сједине њух
Баш ни једно него мана
Било глува једна страна
Па сад лечи слух.

Бољи посао

— Чуо сам да је моја будућа
вереница потрошила 50.000 код
своје кројачице.
— Па?
— Онда ћу испросити њену
кројачицу!

Најбоља слика

— Ово је моја најбоља слика!
— Зашто је она боља од оста-
лих?
— Зато што је продата!

ЈЕДИНА ЉУБАВ

— Чудан је твој муж, он не во-
ли ни Ракића, ни Дучића, ни Во-
јислава Илића... кога тај воли?
— Мене!

✱

Спортш

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Крвни коњи са Нишаве
На тркама ршум праве
Увек носе шњур
А то газди мило није
Од јавности он се крије
Не прија му жур

ЛЕТЊИ КУП — У ЗИМУ

Пошто је захладнело и скоро
ће снег, сазнали смо за полуфи-
налисте летњег купа који ће се
одиграти — по снегу.

НЕ ПРИЈА ИМ ТОПЛА ВОДА

Васлачки клубови почели су из
Севи свој летњи тренинг пошто
им лети смета врућина и топла
вода.

СПОРТСКА ЗАГОНЕТКА

Већ два месеца ниједан фут-
балски судија није добио батине
на терену. Постоје свага два об-
јашњења за ово: или су се игра-
чи припитомили или се судије чу-
вају.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 10 октобра

Доктор Мита,
стари и искусни
лекар за нервне
болести, ужасно
мрзи женске па-
цијенте.

— Са њима је
мука жива, прича он мени у трам-
вају. — Неискрене су и кад их
лекар прегледа, сујетне су и др-
ске. Мени се пре неки дан дого-
дио један случај који ће некоме
изгледати као духовитост иако је
уствари чист безобразлук. Елем,
дође код мене једна симпатична
жена средњих година која ми се
пожали на несаницу. Прегледам
је савесно и почнем да испиту-
јем. Између осталог кажем јој
да искрено одговара на моја пи-
тања, јер лекар не лечи само те-
ло већ и душу. А она ми на то
одговори:

— Хвала Богу што је душа
бесмртна, иначе би ви доктори и
њу уредили.

ПОНЕДЕЉАК, 11 октобар

Моја жена има
једну врло до-
садну и наметљи-
ву рођаку. Зато
увек гледамо да
је брзо испрати-
мо. Међутим, о-

на данас дође пре подне и ту је
у нашем стану ухвати пљусак.
Прошло већ и подне а она седи.
Не може од кише. Зовнем жену
на страну, па почнемо да се са-

ветујемо. Моја жена каже:

— Ако јој дамо кишобран, она
неће да га врати. А ако јој не
дамо, она ће да остане на руч-
ку.

Расмислим се добро и онда
предложим жени да је задржимо
на ручку пошто је то јевтиније.
Таман смо је позвали на ручак и
она тобож једва пристаде, небо
се разведри и грану сунце. Вер-
оваћете ми, да ми је то било
теже него да ми је однела сто
кишобрана.

УТОРАК, 12 октобар

Седи чика То-
ша, бивши бер-
берин а сада
рентијер, са сво-
јим унучетом у
парку. Дечко, жив
као чигра иако

му је тек пет година, лаје на зве-
зде. Све нешто запиткује и све би
хтео да зна. Одједанпут му не-
што падне напамет па рече:

— Деда, затвори очи.
— Зашто? — зачуди се чика
Тоша.

— Па зато што је тата казао
да ће да ми купи колица кад ти
склопиш очи, а ја би хтео одмах
да имам колица.

Чика Тоша нам то исприча ју-
трос у кафани и жали се на зета
да је незахвалан, јер иако га и
хрми и свачим снабдева, овај му
ето жели да што пре умре не
би ли се докопао његове куће.

СРЕДА, 13 октобар

Бора порезник
ћелав је као бо-
ген лампа. Али
се он много не
секира. Изгледа
да би више во-
лео да нађе до-

бар шприцер него да му израсте
најбујнија коса. Али сад је почео
да се секира па обећава да ће
да обиђе сва београдске фризе-
ре не би ли му дали једно сред-
ство за расхење косе. А ево
због чега:

Пре неки дан у биоскопу јед-
дан малишан, који је дошао са
мајком и седео одмах до њега,
упита га:

— Јел те, чико, да ли сте се
ви борили с Индијанцима?

Бору изненади ово питање ко-
је му је изгледало јако глупо,
али због дечкове мајке љубазно
одговори:

— Нисам ја ни видео Индијан-
це. А откуд ти то питање?

— Па видим да вам је неко
скинуо скалп са главе, одговори
дечко, — па мислим да су Инди-
јанци.

ЧЕТВРТАК, 14 октобар

— Здраво Ристо,
поздравим ја на
улици једнога
младога лекара,
који се недавно
оженио. Интере-
совало ме да са-

знам како живи у браку пошто

је он био познат као велики же-
ноmrзац и противник брака. Чак
је пре рата био и оснивач некога
клуба нежења.

— Па како је у браку?

— Одлично! — одговори он
смешећи се. — Поделили смо у-
логе и послове и свако ради
шта хоће, па милина једна.

— Како то, — распитујем се ја.
— Па ево како. Пре подне сам
у ординацији и моја жена ради
што хоће, а после подне седим
код куће и радим оно што моја
жена хоће.

ПЕТАК, 15 октобар

Скупили се ми
на кафу код Пе-
репрофесора, па
се води разговор
о свему и сваче-
му. Између о-
сталога поведе се
реч о напретку медицине, па смо
се сви утркивали да изнесемо по
неки пример колико је то добро
и корисно по човечанство. Од-
једном се у разговор умеша чи-
ка Андра, учитељ у пензији, јед-
дан миран и врло тих старац кога
је цело комшиluk јако поштовао.
— Море, пре је опет било бо-
ље, рече он.

— Како то? — изненадих се ја.

— Па ето, док ми доктори не
излечише реуматизам ја сам мо-
гао увек унапред да погодим
кад ће да се пролепша време, а
сад морам да идем на Терзије
и да гледам на онај сат на коме

увек пише »променљиво«. Као да
ја неznam да је све данас про-
менљиво.

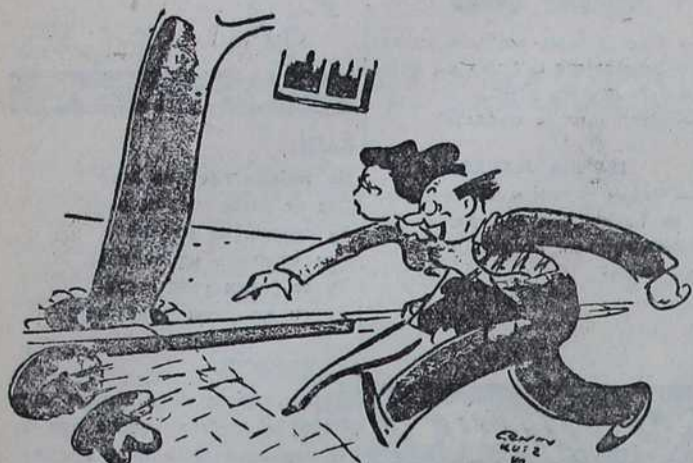
СУБОТА, 16 октобар

Сабајле нас про-
буди грдна лар-
ма и свађа из
стана Вите пош-
тара. Свађали су
се скоро до под-
не. Моја Сојка,

радознала као све жене, оде код
госпа Нате Витине у посету чим
се ова ларма мало стишала. О-
стала је, богами, подуже, а по-
сле је сишла заједно са госпа
Натом која се и предамном жа-
лила на свога Виту грубијана ко-
ји нема ни срца ни душе већ је
стално мучи и малтретира.

— Па шта је било у ствари?
— упита ја.

— Ништа, човече! Багатела! И-
мали ми уштеђених десет хиља-
да динара и ја за те паре купила
један електрични шпорет. А он
ме напао да нам то сад није по-
ребно и да има много потреб-
нијих ствари. А ја му онда ка-
жем да је он тај који купује не-
потребне ствари а не ја, па наве-
дем као пример да је пре неко-
лико година дао 500 динара за
неки апарат против пожара који
до сада још нисмо употребили.
Према томе то је баш бачена па-
ра. Он се на то наљути и замана
с тим апаратом против пожара
на мене, те се почупасмо и сад
више за њега нећу ни да чујем.

— Госпођице, видиш да на ши шешири имају исте интересе!

РАЗНО

Равајло на берзи

ЛЕПА ИГРА

— Хајде да се играмо!... На пример, на пример... Зоолошког врта!

— Како то?
— Изистински. Ја ћу бити мајмун, а ти ћеш ме хранити колачима.

ПРИЈАТЕЉИЦЕ МЕЂУ СОБОМ

Две пријатељице посматрају трећу.

— Зар ти се толико допада њен шешир?

— Диван је... Сада изгледа најмање десет година старија!

Пријатељица: — Јуче сам на изложби купила једног пса!... Паметан је за двоје...

Друга пријатељица: — Зато си га сигурно и купила.

ЗНА ЈОЈ ИСТОРИЈУ

Мајка је за изостанак своје ћерчице написала учитељици ово извештање:

— Поштована госпођице! Моја кћи није могла јуче доћи у школу, јер смо добили бебу, госпођица и сама зна како је то.

ПРЕДОСТРОЖНОСТ

— Ви сте све своје преваре извршили пред туђим именом. Зашто сте то учинили?

— Па ваљда нећу своје часно име да мешам у тако прљаве ствари.

ЗНА СВЕТО ПИСМО

Судија: — Оптужени, опет си крао! Зар не знаш за заповест божју која каже: Не укради!

Оптужени: — Ни ви се, господине судија, не држите Светога писма, у коме пише: Немојте судити, ако нећете да будете суђени!

САВЕТ

Мајка: — Ако буде хтео да те пољуби, ти се брани.

Ћерка: — А ако не буде хтео?

СУВИШНО

Мила долази у књижару да купи књигу за млади брачни пар. Књижар нуди књигу »Љубав у природи«.

— Хвала, дајте нешто друго, ми имамо лепу нову кућу.

—о—

Кавалер (дама): — Ко је онај господин, који те непрестано посматра?

Дама: — Ах, не брине се ништа, то је мој муж!

ДА НЕ ЗНА ЦЕО СВЕТ

— Зашто причаш целом свету да сам ја једна велика будала?

— Нисам знао да желиш, да то остане у тајности.

У БИОСКОПУ

— Извините господине, обрати се госпођа гледаоцу иза себе пре почетка другог дела филма, да ли вам смета перо на моме шеширу?

— О, не госпођо, онај који је био на моме месту за време првог дела, побринуо се већ да га отсече.

Сан једној пушачице

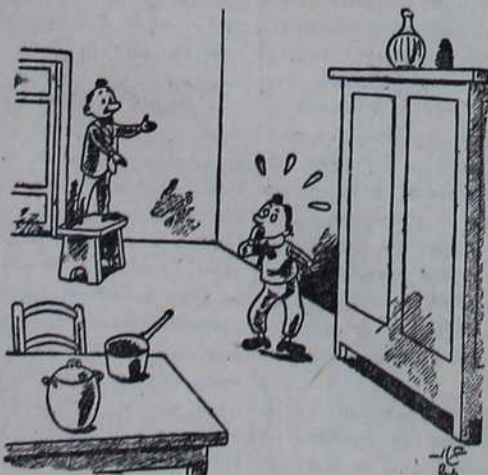
«Ала је ово картак.»

— Дубоко дишите! Дубоко дисање је смрт бактерија.

— Слушао сам о томе, господине докторе, али како да дођем до бактерија.

ЛЕНЊИ ГАША

— Јово донеси овамо онај орман, морам да узмем ту флашу.

— Опростите, миришем мало на алкохол.

— Ох, само говорите мирно и даље.

ДИМИТРИЈЕ ВЛАДИСАВЉЕВИЋ И МЛАДИЋИ

У Српској читаоници у Трсту два беспослена младића упиташе старог учитеља Димитрија Владисављевића, књижевника и пријатеља Вука Ст. Караџића:

— Може ли се знати: да ли на дан свадбе младе мисле једно исто?

Уважени старац одговори:

— Биће да све овце које се воде на клање и мисле и не мисле — то се не зна; али је опште познато шта би тада хтели кучкови око касапског пања!

Питачи поцрвенеше па се брзо изгубише.

па сам заборавио да ви испричам како је било код нас у берби на крстовдан и како смо се лепо спровели и беззнако.

убио ја два крмка и једну јавлицу и изваљо буре ракије па онда док се јело и Пило ја истеро сву чељад да беру а ја сортиро. метнем у корпу на дно оно ситно и кисело а одозгор све крупно и слатко па тако наместим да види макса пиљар ал он пангалоз зна за ти фицови па само каже е Добро равало, баш добро грожђе оћу да узмем само да вод изручиш корпе а ја видим да неће Да прође воз па му кажем е брате што си се Покуварио оћеш да ми покувариш посо зато иди на друго место а ја ћу ово вод да теслимим на другу страну а После најшоше неке београђанке па оће бити неће бити узеше све оно грожђе а ја згрнух пун. јастук пара ал шта ми вреди када ме увече одведоше у мејану и после удари смо у варбице и мунте и све ми паре узеше биће Да су цвикували карте а ја ћу то да врнем сими меанцији јербо је све он замесио знам га ја у Главу јопет дићу да потрошим толке паре јербо тек има да продајем куруз и мрс па чекам цену, јопет сам се забунуио па не исприча како је радојка стевина награбусила на берби и упала у пуну кацу скомину ал брате сама је крива јербо од сабајле ударила у ракију па јој се слошило и она упадне у кацу па смо је једва извадили а она била ка додола.

има брате свега у село само нема слогу и поштење ене га ви та лежи у шпитаљу ударио га Панта свиле што му је Диро милојку а веца сподбијо у бувару пола села због неку фалцификовану облигацију а нису људи криви ни дај боже него им неко наместијо а сад одох да муљам кљук па следећи пут доже здрав ље ете ме с ново вино

ваш равало

СТАРА СТВАР

— Како си се одучно од пушења!

— Врло једноставно, по савету лекара, по љи жениној, и по заповести моје таште.

НАШИ КРАЗЕВИ

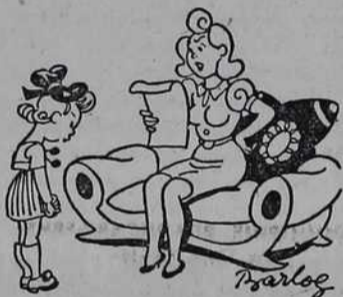
Бодљикава козерица

Човек је чудна живуљка. Ни кад да му удесиш. Лети му смета врућина, зими зима, када има сунца тражи хладовину а када је облачно — хтео би сунца. И увек гледа само на себе. Ако је њему добро, тада је у свему мед и млеко, а ако му се деси неки малер он удари у кукњаву како пропаде свет. Ето, узмите нас, Србе. Када човек зађе недељом по улицама, нема кафане из које се не чује музика или песма, а те исте људе ако сретнете по недељником од њихове кукња-ве загну уши. Када их човек слуша пропаде свет.

Поред ових опште човечанских осебина ми имамо и своје специјалитете. На пример: свезнање. Оно јест да ми обично знамо оно што нас се не тиче. Па то и јесте „кунст“. Сигурно је важније знати шта ради наш комшија него, рецимо, опрати воће пре јела. А то и јесте важније. Ко је још воће и на то губио време, када је много боље изрицати суд о другима и критиковати. Наравно да је безобразлук ако нас неко критикује и оговара. То се не може опростити, а ако те неко „уједе“ имаш дужност да му наместиш карабицу. Како си вешт. Важно је да не останеш дужан. Исто тако је прва дужност да не говориш истину, јер истину говоре само деца и будале. А лагати је потребно. Прво да би изгледао интересантнији, а друго да би човек могао да уреди свога ближњег.

Читам пре неки дан у новинама да је један познати трговац дао 1000 динара прилога за једно хумано друштво. Такве ми дај. То је по оној познатој девизи: Живи и дај другоме да живи И он је баш такав. Чим коме устреба неки артикал он је ту. Али му није до зараде! Боже сачувај! Он хоће само да по-

маже, а што наплати није за њега. Ни помена. То је за онога који је њему „донео“. Он само чини услугу и на сва уста прича како је то незахвалан посао. Не уме свет да цени. Право и каже. Уместо да те људе, који су што но кажу, народни добротвори, кујемо у звезде, нађе се по нека кукумавка која их грди и оговара, а има и зловних душица које иду па се тужакају. А то, брате, није поштено. Учини човек услугу, а после му преседне. Други би човек од свега дигао руке, али овакав филантроп не попусти. Ради и даље. Наравно из чистог севапа, јер њему није до зараде. А и кад заради по двадесет и више хиљада дневно, то је тек узгред, случајно. Такве људе треба да ценимо и да их негујемо, јер то је прави крем, јер то су будући стубови чаршије.

— Јелкице, с твојим сведочанством нисам ни најмање задовољна.

— А шта мислиш, тек ја, мамце!

Боље да их нема

Кројач: — Како желите да вам направим џепове?

— Боље да их уопште не правите... моја жена увек завирује у њих...

И РАЗНО

НЕ СЛАЖУ СЕ

— Што ми задаје бриге, то је ваша прошлост!

— А мени, господине судија, више задаје бриге моја будућност!

—

— Кад ми идући пут муж буде одбио да ми купи нов шешир, бацићу се кроз прозор!

— Ваљда нећеш да учиниш ту глупост!

— Па не ризикујем ништа, стањујемо у приземљу!

ИЗВИНИО СЕ

Гост за време ручка у кафани нашао длаку у супи и зове газду —

— Шта то значи, молим вас, гледајте ову црну длаку!

— Е, па извините господине, не могу због вас тражити плаву куварицу!

ПРИСТАО

— Иване, када буду дошли гости ја ћу те звати Жан.

— Разумем, господине, а како заповедате, да ја вас зовем?

— Магарче!

— Није учтиво, али кад баш хоћете — зваћу вас тако.

РАСЕЈАНИ ПРОФЕСОР И СЕЉАК

Један сељак изгуби коња и пожали се професору. А овај му рече: »Хвала Богу, што ниси и ти био на њему, иначе би се и ти изгубио.

ЗГОДНА ПРИЛИКА

Управитељ циркуса објашњава публици:

— Која жена уђе у овај орман, има за тили час да нестане. Нека приђе једна од поштованих дама!

Муж се нежно нагиње својој лепшој половини:

— Иди, срце, пробај, да видимо и то чудо!

—

Уочи Богојављења молио се сиромашак Богу:

— Дај ми, Боже, 1000 динара, половину ћу поклонити сиротињи! А ако ми не верујеш, дај ми бар 500 а остало задржи!

—

Присуствује школски надзорник годишњем испиту. Учитељ испитује једног малишана, чије су родитеље кућевласници избацили из стана.

— Добро, Јовице, зашто су Адам и Ева истерани из раја?

— Сигурно зато, што нису имали да плате кирију!

ПРЕТЕЖЕ КЉУЧ

Пролазак прилази човеку који се придржава за телеграфски стуб:

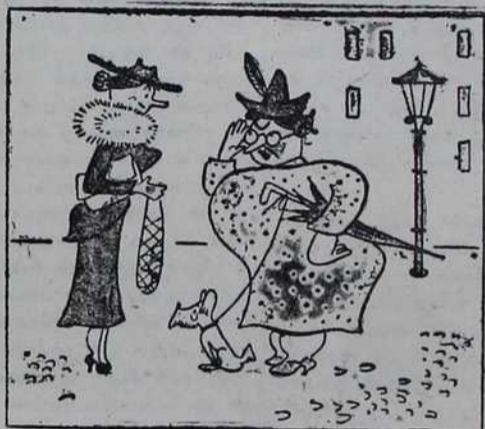
— Шта је, пријатељу, ти си пијан. Не можеш усправно да стојиш, љуљаш се?

— Ама није, одговори пијаница, него у десном џепу имам кључ од стана, па претеже.

— О, извините, заменио сам вас са једним мојим пријатељем.

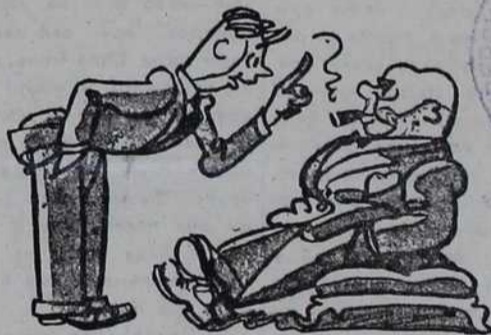
Одучио се пушења

— Мој муж се напокон одучио од пушења.

— Гле, а како то!

— Продала сам му карту и купила шешир!

— Ви хоћете да се ожените мојом ћерком, а немате ништа! А знате ли ви колико сам се мучио док сам прстао богат!

— Знам — али то нека остане међу нама.

— Онда нека буде свадба што пре.

НАШАО ПРИБОР

— Мама, тата је нашао твој прибор за штрикање.

СТРАХ ОД РОДЕ

Лела: — Не плаши се Рако људима рода не чини ништа.

Зобра девојка

— Вала гори сте од цигана, аратос вас било. — Са тим речима се опрости од госпа Сиде и господина Рајка њихова досадашња служавка Христина

Када је она изашла прџбори Сиде кроз сузе:

— То ми је хвала што сам је две године држала као да нам је фамилија. Само што је нисмо водили у биоскоп.

— Море, остави — кзже госпон Рајко, — место да кола шкрипе то волови рчу Дојаци нам лупајући све по кући, а већ да о њеној алкаво-ти и не говорим. И још ми се дуса. Као ми је увредили. А шта сам јој рекао? Ништа брате! Умолио је само да бар једанпут недељно изостави да увече навија локне и да ми место тога очисти ципеле. А она ето шта направи. Него немој да се секираш. Мени је Стева апотекар говорио за неку добру девојку. Јест да много више тражи од ове Христине, али не жалим да платим. Бар ћемо бити мирни.

После неколико дана дође заиста у кућу нова девојка. Име јој је било Вида. Напудерисана, ондулирана и врло елегантна.

— Љубим руке, милостива, ја сам нова девојка и са господином сам се већ споразумела. Кад треба да дођем на посао?

— Дођите сутра, каже госпа Сиде, сумњиво вртећи главом, пошто јој овећлика елеганција у данашње време није ишла у главу.

Тако Вида ступи на дужност. Одмах првих дана показало се да она не зна ништа да кува. Ни о неком раду у кући није могло бити говора, пошто је она очигледно избегавала сваку прилику да запне. Најзад прекипе госпа Сиде која, иако је била лепа и млада монденка, опет није волела да сама ради а девојку да држи из луксуза. Зато позва Виду у собу па је упита:

— Добро, девојко, шта ви у ствари знате? Имате плату која са храном и станом износи много више него плата секретара министарства, а не знате чак ни чарапе да штопујете. Шта сте радили код госпође Павловић?

— Знате, милостива, ја сам повереница а не обична служавка. Ја сам, знате, код госпође Павловић кад год је долазио њен пријатељ водила рачуна да је не изненади господин. А једном приликом када је господин изненада наишао, њен пријатељ је брзо дотрчао код мене па сам ја извукла фуру а госпођи није било ништа. А зато сам добила од госпође нову новчијату свилену хаљину...

Госпа Сиде је само сетно климала главом.

— Е, нисте ви за моју кућу. За вашу несрећу ја немам пријатеља. Ја сам поштена жена.

— Па и госпођа Павловић је поштена жена. Јер имати по једног пријатеља, то није непоштење. То је данас најобичнији ред. Само сељанчуре не држе пријатеље...

— Море, остави се мудровања, већ идите у кућу па перите судове, — разбесни се госпа Сиде. И девојка изађе. Али семе је пало на добру земљу. То по-

сле подне госпа Сиде срете млади Паја, познати београдски бонвиван, који је некако баш остао без занимације.

— О, лепа госпођо, каква част, — ослови је он па се разви жив и срдачан разговор. Чак су двапут прошетали корзом и он је допратио до куће. Идуће пре подне он се јави телефоном и позва је да се прошетају по Зоолошком врту. Госпа Сиде се мало устезала, али најзад пристаде. Уколико се продужаваху њене шетње са лепим Пајом, уколико је она била љубазнија према Види. Па не само то, она је и пред мужем о Види имала само најлепше речи па се Рајко нађе побуђен да једно јутро телефонира Стиви апотекару и да му захвали што му је препоручио тако добру девојку.

Па да видите чуда, Вида се мало провреднила. Чим се нађе у свом елементу, она поче више да обраћа пажњу на чистоћу у кући, а сама се понуди Рајку да иде с њиме на пијацу да се он не би враћао с пуним зембљом. Вешто је удешавала да свога господина води чак на Бајлонову пијацу код «кванташа» и тако је обично стизала тек око десет кући. За то време је госпа Сиде имала довољно времена да да «измења мисли» са лепим Пајом. Али ствар се компликовала. Вида замаче за око господину Рајку и он поче да облеће око ње. Да остаје код куће чим госпа Сиде негде изађе, да јој чини мале поклоне и да јој тупа. Жене имају оштро око за ове ствари. Убрзо госпа Сиде осети који ветар дува па узе Виду на миндрос, али ова све одрече. Тада госпа Сиде поче да пазити и да шпијунира и убрзо је имала доказе. Али шта је могла да ради. Ако отпусти Виду, ова ће све казати Рајку, и онда ће пући брука. После дужег размишљања она позва Виду и предложи јој да Вида изађе из службе и то својеволно, а она ће јој зато дати леп поклон.

— Па већ кад живите са мојим мужем не морам то да гледам, — рече она на крају.

— Па имате право, госпођо, сложи се Вида. Ја сам против скандала. Господин сам нека одлучи код које ће да долази и која му је милија...

Тако сад госпа Сиде због «изванредно добре» девојке мора поново да осваја свога Рајка ако не жели да је муж остави.

Замена

— Господине, ваша мачка појела је мог славуја! Морате да ми надокнадите штету!

— Врло радо, долазићу свако јутро да вам певам!

— О, како си, стара лопужо? пита један.

— Не могу да се сетим, али видим да ме познајете.

ИЗДАЛА СЕ

— Никад се нећу удати за Та-сићал јер он хрче кад спава!

— Где, па ти се дубље познајеш с њим!

— А, шта мислиш да то не знам?

МИЛОШ СВЕТИЋ И КНЕЗ МИЛОШ

Прешавши у Београд, да за добру награду пише Грађански законик Књажевине Србије, Милош Светић учини Кнезу Милошу повише предлога, који су се клоњили личним рачунима Светићевим.

Један такав Светићев предлог бјаше у његовој понуди да Кнез купи стадо оваца и онова Светићевих. Ту понуду разложи он у писму које посла гујевац и у коме му претстављаше ствар у рачунским детаљима и најлепшим трговачким изгледима.

Разумевши све, Кнез Милош нареди да му се одговори како жали што му прилике не допуштају одазвати се жељи Светићевој, а својој околини рече:

— Чиниш 'волико, чудан је човек тај Хаџић! И музли су нас и шишали стотине година, а он мисли да је још и за њега остало! Оно што је остало, бојим се неће му годити...

ЧИЧА-ИЛИЈА КАО СВЕДОК

Било је то давно, још у доба «скадарлијске романтике». Једне ноћи у позне сате десила се у кафани код «Три шешира» нека туча. Као и обично, о поноћи, задесио се ту и Чича-Илија Станојевић у друштву разних бома.

После извесног времена одигравао се пред судом епилог овога догађаја. За сведока, био је међу осталима, позват и Чича-Илија.

— Уколико се сати десила туча г. Станојевићу? — упита га судија.

— Па тако, ја мислим...

— Шта ви мислите то се нас не тиче — упаде му у реч адвокат оптуженога, него чинице, чинице станаје...

— Ви дакле нећете да знате шта ја мислим? упита шеретски Чича.

— Е, онда од мога сведочења нема ништа. Ја не могу да говорим а да не мислим. Ја нисам — адвокат!

ШОПЕНХАУЕР И КОЦКАРИ

У једном великом друштву моћних личности и њихових дама велики немачки филозоф Артур Шопенхауер осећао се врло неугодно и спремао се да што пре оде кући. Домаћин и други угледни гости гледали су да га што дуже задрже међу собом. Најзад друштво пређе у салу за разоноду. Поседавши за карташке столове, неки позваше и Шопенхауера «да се разоноди».

— Не. Ја се не коцкам. А картање ми је нарочито одвратно.

— Зашто? Чудновато? загрејали су присутни, прилазећи у један круг око филозофа.

— У свима земљама постало је картање врло обично занимање у свима друштвеним слојевима; картање је мерило за вредност друштва и оглашени банкрот целог мишљења. Јер када људи не умеју да измењају мишљења — они измењују карте и погледе

да би један од другог ишчупали који динар... О, јадни роде људски!

Осећајући се добро погођеним, присутни су се нелагодно згледали. Али, неумољиви хирург животних истина Шопенхауер, настави је да сече даље:

— Играње карата деморалише. Јер дух игра захтева да човек на сваки могући начин отме шта од другог. И онда се та рђава навика усади у људском срцу, па прелази и у практични живот, и лагано човек дође догле — да у стварима, где треба разликовати «твоје од мога», човек исто тако поступа и свуда води рачуна само о својој користи. За све ово имате безброј доказа уопште, а свакако и у вашем личном животу.

Већина присутних правилно је оценила речи великог мислиоца, којима је он окарактерисао картање као занимање људи без духа и без способности за неки кориснији и узвишенији живот. И нико од њих није имао ништа против оваквих дефиниција о коцкању. Али два госта, који нису схватили тежину речи, покушаше да поколебају Шопенхауера.

— Но ипак, седите. Окушајте срећу. — Може се догодити да добијете све што је у «банци», тојест око пола милиона марака.

— Ја никако не верујем у чудо! одврати филозоф.

— Али када би се ипак десило то чудо?

— Ја бих сматрао да сам оног тренутка луд. Јер више волим да будем луд једнога тренутка, него целог свог живота, као ви, верујући да постоје чуда.

ДИМИТРИЈЕ ФРУШИЋ И НЕЗНАЊЕ

Родољубиви Димитрије Фрушић, један од двојице оснивача «Српских Новина» у Бечу, живљао је по том у Трсту као лекар у највећем поштовању. Упитан једном зашто је оставио новинарски посао, рече:

— Само сам методу проме-

нио; лечио сам и онда и сада! пре душу а сада тело — у оба случаја незнање!

ВИСОКО ОДЛИКОВАЊЕ

Приликом посете руског цара Николе I својем тасту пруском краљу у Берлину, заболела су госта зуби. Одмах је позват најчувенији зубни лекар, који је утврдио болестан зуб и одмах га извадио. Када је царев ађутант запитао колико треба да се плати за операцију, одговорио је зубни лекар, да је он већ тиме богато награђен што је високог пацијента ослободио од бола.

Следећег јутра добио је зубни лекар један орден са ознаком: «за храброст на Кавказу».

ОНИ НЕ ДРЖЕ РЕЧ

Када је 1848 године избила у Берлину револуција, стари генерал Врангел добио је задатак да са својим трупама умаршира у Берлин и успостави ред. Револуционари му дадоше до знања, да ће му обесити жену, која је живела у Берлину, чим његове трупе почну улазити у Берлин.

Ипак је маршал Врангел ушао са својим трупама у Берлин и нашао своју жену живу и здраву. После је рекао својем ађутанту:

— Видите, у људе се никад не може поуздати!

Таљеранова пакост

Када је Таљеран био на самрти, крај постеље су била три лекара. «Пробајте Светлости», рече један од њих, «да ли можете још да се закашљете или звиждите!»

На изнемоглом лицу Таљерана указа се злобан осмејак: «Кашљати не могу», рече он тихим гласом, а звиждање ми додуше дозвољавате. Тако ће се бар, после моје смрти причати, господо, да сам вас на крају комедије извиждао».

ПОЗНАЈЕ СЕБЕ

— Зашто ви немате у мене поверења?

— Јер имате црвену косу.

— Па и вама је коса црвена.

— Е, баш зато.

ПРИМЕР

— Татице, шта је то фин начин?

— Ево на пример. Ако ти неко дрекне «иди дођавола», ти треба да му одговориш: «Молим, после вас».

НЕПОТРЕБАН ТРУД

Неки мађионичар је оптужен за крађе. Он се брани врло енергично и довикује судијама: — Господо судије, кад бих

хтео, ја бих могао сад све да вас успавам и да будем ослобођен.

Претседник му рече очински: — Немојте, молим вас! Што да се ви трудите? Оставите то вашем адвокату.

БЕЗНАДЕЖНО

Богати ујак лежи у болесничкој постели. Пред вратима соби стоји нећак, који је једини наследник ујаковог имања и чека лекара.

— Зар нема никакве наде? упита он снуђено, када се овај опет појавио на вратима?

— Никакве, драги младићу! Морате с тим рачунати, да ће ваш ујак опет бити потпуно здрав.

ЖИВН СЕКТЕ

В е с е т и

Весели
Амманх!

Дуди — Петровац: Добро је имати везе са биоскопијом, јер се бар биоскоп гледа бесплатно.

Газда Мити: Добар је трик са дизањем крова кирајџијама, само је малер што се власт у то меша.

Газда Вељи: Чоколада има велику ману да је испочетка слатка а после, на крају, она горчи. Сва је срећа што ће то народ позлатити

Колету: За тебе нема зиме. Увек се нађе будала коју ошишаш. И теби стига!

Предузимачу: Када се не зид-

ју туђе куће може се зидати своја. Особито када цвета други посао.

Свезналици: Вуна кићол све најбоље знаш зашто се бринеш колико ће да те ребну. Погоди сам!

Генију: Твоје песме су много генијалне за обичну публику зато не можемо да их искористимо. Тражи, бато, други лист где ћеш да их штампаш.

ДУПЛО ВЕЗАНО

Голицаве истине

Женске године су као часовник који у младости увек иде напред, а у старости увек заостаје.

Ко пред људима највише прича, тај пред женама, обично, највише ћути.

Жене су по рођењу — адвокати: оне не говоре никад убедљивије него онда кад нису у праву.

За новац се може купити све, али за новац не треба продати све.

Две праве љубави не могу никад постојати у исто време.

Тврдичлук обично истерује љубав из куће.

Нема ни рђавог биља ни рђавих људи. Они се само рђаво однегују.

Тешко је рећи колико људска срца осваја љубазност и уљудност разговора.

Нечовечно је још више теретити онога који већ ионако пропада.

Историја човека је његов карактер.

Лакше је оскудицу сносити онима, који су у њој рођени.

Кад смо здрави лако дајемо болесницима добре савете.

Најбоља освета је праштање.

Туђа мишљења су већ готова одела која публика бира по своме укусу и нахођењу. Само интелектуалац и интелигенција може себи дозволити луксуз — одело прављено по мери.

— Дакле, ипак сте се венчали! Сигурно сте сада срећни!
— О, да! Моја жена је срећна, а ја сам венчан!

ТЕТКА РОЈКА

Одјовара

Гаљи: Мужа је лако наћи, али ће теже ићи са богатим мужем јер ти не трзају на удицу.

Фифи: Све је ствар укуса. Лакше је до душе постићи успех код дечка од 16 година него код старијег, али је то јевтин успех јер лако је »ћецу преварити«.

»Меди«: За Дон Жуана ти је незгодно име зато брзо мењај надимак иначе оде сва љубавничка слава.

Мази: Скувај пола лимуна и сок остави да сеохлади а затим га сипај у глицерин и тиме мажи руке. Ако нема тих артикала а ти запни сваке недеље да нешто опереш у цеђу. Хоће и то да помогне.

Цици: Боре на лицу се уклањају масажом ако је човек млад, а иловачом ако је у годинама.

Јелки: Највише се носе џемпери од вуне из душека, са крупном мустром и у природној боји.

Саши: Направити мужа љубоморним врло је лако, наравно под условом ако се још интересује за жену.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.
Штампа »ЛУЧА«, Београд. Краљице Наталије бр. 100.

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА